

Vänsterpress om Coronapandemin – mitten av april 2020

Tidigare artikelsamlingar: [Vänsterpress om Corona-epidemin – mars 2020](#), [Vänsterpress om Corona-epidemin – 20 mars 2020](#), [Internationell press om Corona – mars 2020](#), [Vänsterpress om Corona-epidemin – slutet av mars 2020](#) och [Vänsterpress om Corona-pandemin – början av april 2020](#).

Se även: [Coronavirus – Apokalypsen?](#) av Phil Hearse och [Antikapitalism i COVID-19:s tid](#) av David Harvey.

Martin Fahlgren 13/4 2020

Innehåll

Internationalen	1
<i>Kampen om samhället efter Coronapandemin .....</i>	<i>1</i>
<i>Sydafrika: Repression i Coronakrisens spår .....</i>	<i>2</i>
Offensiv	5
<i>Coronakrisen: Kapitalismen kostar liv .....</i>	<i>5</i>
<i>USA: Dagens vårdkris en följd av kriminell politik .....</i>	<i>7</i>
<i>Säkra försörjningen av läkemedel .....</i>	<i>9</i>
Proletären	10
<i>Sjuk i corona – en klassfråga .....</i>	<i>10</i>
<i>Försvara demokratin – även i coronatider .....</i>	<i>12</i>
<i>Madame Corona och solidaritetstanken .....</i>	<i>13</i>
<i>Vårdförsämringar kan vara brottsligt – Proletären listar fem politiker som borde straffas .....</i>	<i>15</i>
Revolution	16
<i>"Jag är fruktansvärt arg på att vi var så oförberedda" – ett brev från en arbetare i äldreomsorgen .....</i>	<i>16</i>

Internationalen

Kampen om samhället efter Coronapandemin

Ledare

Internationalen 39/4 2020

- ▶ **Snabba beslut långsiktiga konsekvenser**
- ▶ **Lika många hot som möjligheter**
- ▶ **Inga lösningar är ideologiskt neutrala**

Coronakrisen har ännu inte nått sin kulmen och ändå märker vi redan hur pandemin bara är den första delen av vad som ser ut att bli en långvarig och djup strukturell kris. Hur långvarig vet förstås ingen. Kapitalismen som system har visat sig enormt förmöget att överleva de allvarligaste av kriser. Samtidigt skall vi inte glömma att den ekonomi som nu uppvisar historiska tal i antal förlorade arbeten aldrig egentligen hade hämtat sig från finanskrisen 2008. Corona slår mot ett system som redan var ansträngt till det yttersta.

Därför är det många som i Coronans spår ser ett nytt politiskt och ekonomiskt paradigm. I tider av djup osäkerhet börjar människor i masskala efterfråga allt det som nyliberalismen inte kan erbjuda; trygghet framför flexibilitet, förutsägbarhet framför dynamik, kollektiva lösningar framför individuellt självförverkligande. Politiska begär som innebär möjligheter, men också stora risker. För den dubbla krisen slår mot ett samhälle som redan var på väg i reaktionär riktning.

Som alltid kommer de styrande att försöka få de arbetande att betala krisens bördor. Nu slaktas miljölagar på löpande band. Kapitalet skriker efter de sista nyliberala strukturförändringarna för att knäcka all form av trygghet och progressivitet i samhället. Permanent låga skatter, permanent otrygghet, kapitalets hela önskelista skall bockas av på ett bräde, trots att den här krisen handlar just om den breda befolkningens svikande köpkraft. Men kapitalet har haft samma ”ny”-liberala lösningar i snart ett halvt sekel.

Samtidigt försvåras motståndet mot de angrepp som redan pågår. Partierna bakom Januariavtalet kan mitt i krisen glädja sig åt att pågående mobiliseringar mot några av avtalets viktiga punkter, försämrat anställningsskydd och marknadshyror, nu stannar av. Demonstrationerna mot marknadshyror som skulle hållits 18 april skjuts på framtiden och frågan om LAS på LO-kongressen, där Kommunal lovat att köra över LO-styrelsens uppgörelse med arbetsgivarna, flyttas till våren 2021.

Bara för att vi nu ser hur staten spelar en allt mer öppen roll för att hålla samhället på fötter betyder inte det att vi nödvändigtvis ser en progressiv vändning.

Hur stater och regeringar agerar beror ytterst på vilka styrkeförhållanden som finns i hela samhället. Rustade med massövervakning och undantagstillståndets alla befogenheter finns det just nu mer som pekar mot en utveckling där allt fler länder går mot olika former av auktoritär kapitalism. Statligt stöd till kapitalet i toppen, samma otrygghet för alla på botten, dessutom med inskränkta demokratiska friheter.

På ett lite märkligt sätt har Sveriges smitthantering blivit som en symbolisk rest av en samhällsanda som vi alla håller på att lämna. Där bakas modellen med individuellt ansvar för smittspridningen enkelt samman med det låga antalet vårdplatser och bristen på medicinsk utrustning. Sverige tillskrivs en slags liberal laissez faire-krisantering vilken ställs mot undantagstillstånd och stenhårda åtgärder. I kritiken mot det nyliberala måste vi då passa oss noga för vad vi förespråkar i dess ställe.

Ingen lösning är ideologiskt neutral, demokrati har alltid varit en eftergift från borgarklassens sida. Det auktoritära, till och med det renodlat fascistiska, är olika former av borgerlig dominans som kapitalägarna griper till när deras makt hotas.

Att lita till människors förmåga att axla ansvar och ta riktiga beslut är en fundamental demokratisk hållning. Men för att en demokrati ska fungera krävs en stabil infrastruktur och att de som drabbas hårdast av krisen och de som står i främsta ledet i att möta den hörs och har inflytande. Beslutsfattare som slår dövörat till ökar risken för att människor förkastar demokratiska lösningar och istället efterfrågar trygghet till priset av frihet.

När den omedelbara krisen är över är det allt detta som står på spel.

Sydafrika: Repression i Coronakrisens spår

Eva Nikell

Internationalen 9/4 2020

- ▶ **Militarisering av samhället för att hålla folket i schack**
- ▶ **Sociala rörelser informerar om Covid-19 och delar ut handsprit**
- ▶ **Arbetet mot Corona stärker kampen mot storföretagen**

INTERVJU

– **Nonhle är precis** på väg ut med bilen och sin livvakt, säger hennes man Dick Forslund på telefon från Sydafrika.

Det är fjärde gången som Nonhle Mbuthuma, talesperson för Amadiba Crisis Committee (ACC), åker ut till byarna på Vilda kusten med bilen fullastad med handsprit. Nästan varje ”homestead” har fått besök. 850 små flaskor med handsprit har kommittén spridit i de sex byarna.

I samband med utdelningen av handsprit och ansiktsmasker informerar kriskommittén också om vad som gäller i övrigt för att undvika Coronasmitta – hålla distansen, tvätta händerna, håll dig undan om du är förkyld eller har andra symptom som skulle kunna vara Corona. Fyra större informationsmöten har arrangerats.

ACC hoppas att detta grundläggande organisationsarbete hindrar Coronasmittan från att bita sig fast hos befolkningen på Vilda Kusten. Det är svårt att hålla sig till restriktionerna – befolkningen i Amadiba lever på jordbruk, fiske och boskapsskötsel, de måste ge sig ut i markerna och arbeta tillsammans för att ha något att leva av.

Att sitta i karantän i en ”rondavel” – en traditionell rund hydda, vanlig i Södra Afrika – är heller inte stor idé, hela familjer bor tillsammans i husen i byarna och det är relativt trångt. Det enda sättet att försöka undvika smittan är därför att vara mycket noga med grundläggande hygien. Amadiba Crisis Committee har satsat på att organisera ungdomarna till att sprida budskapet och utgöra goda exempel.

Nonhle Mbuthuma foto: Emma Lundström

Sydafrika har, som i många andra länder, beslutat om total lock down, det vill säga att stänga ner alla samhällsfunktioner och säga åt befolkningen att hålla sig hemma. En strategi som inte fungerar särskilt väl i ett samhälle där många människor måste kunna ta sig ut för att tjäna sitt dagliga levebröd och hundratusentals bor ihop-packade i slum- och kåkstäder.

Militariseringen av samhället har ökat radikalt för att hålla folk i schack. 5 april hade smittan krävt 19 liv, men polisen har skjutit ihjäl åtta. ACC:s bil med handsprit och masker blev stoppad och kvarhållen av polisen i två timmar vid provinsgränsen till Eastern Cape i veckan trots att den var igenkänd sedan tidigare turer.

Dick Forslund. Foto: Emma Lundström

Tidigare på dagen hade kommittén lyckats dela ut nödvändig handsprit även till områdets två vårdkliniker, där sådan utrustning fattades. ACC är den enda aktör som har distribuerat utrustning och information i områdena.

– ACC säger till regeringen att en modell inte passar alla, säger Dick Forslund angående livet

i byarna på kusten. Vi kan inte ha en ”lock down” på landsbygden. Befolkningen måste ha rätt att ägna sig åt småskaligt jordbruk och fiske som det bästa sättet att bekämpa epidemien. HIV och AIDS drabbade landsbygden hårt på grund av bristen på information. Därför beslöt ACC att inte låta historien upprepa sig denna gång.

Amadiba Crisis Committee har varit den viktigaste kraften i den sociala och politiska kampen mot gruvdrift och motorvägsbyggen på Vilda kusten. I drygt femton år har befolkningen lyckats göra motstånd mot ett australiskt gruvföretag och det nationella vägföretaget Sanral, vars verksamheter hotar att ödelägga jordbruk, tillgång på vatten, allt normalt liv i byarna på kusten och dessutom förstöra den kustremsa som är ett av världens rikaste naturskyddsområden.

Men vad händer med gruvföretagen och vägbolaget nu? Har all sådan verksamhet lagts ner för tillfället, på grund av coronan?

Dick Forslund skrattar i telefonen:

– Nej, inte på grund av coronan. Det australiska gruvbolaget och staten fortsätter brottas mot ett domslut för två år sedan som gav byarna vetorätt. Det statliga vägbolaget Sanral tilldelades ett mycket allvarligt slag vid massmötet på alltinget den 23 januari. Sanral förbjöds att fortsätta innan byarna beslutat var den planerade motorvägen ska dras.

Att sitta i karantän i en ”rondavel” med hela familjen är vanskligt. Rondavel är de traditionella runda hus som är vanliga bostäder över hela södra Afrika. Foto: Jonatan Johansson

I Sydafrika finns ett sorts dubbelt maktsystem, med traditionella ledare och moderna, valda politiska ledare. Den traditionella lagstiftningen, som bland annat ger ursprungsbefolkningen äganderätt till marken de lever på, har enligt konstitutionen lika stark ställning som moderna lagar. På kusten har befolkningen stöd av sin traditionella ledning mot stat och bolag, något som är tämligen unikt.

Dick berättar att ACC kräver att motorvägen ska dras i inlandet, långt från de blockerade gruvplanerna. I ett senare möte med traditionella ledare visade ACC med dokument att Amadiba’s hövding sedan länge var rekryterad av både gruvbolag och Sanral. Det var svart på vitt om allt det som många hittills inte velat tro på.

Sanral och gruvlobbyn gick också på allvarliga nitar när de i december försökte göra sig av med kustens lokala traditionella hövding, som är en kvinna.

– ACC:s ställning har stärkts något oerhört på sista tiden. Och sedan mötet i januari stöds kommitténs arbete även av befolkningen i Amadibas inland, innanför Vilda Kusten. Det går inte att köpa deras stöd med fagra löften längre, säger Dick Forslund och låter hoppfull när vi avslutar samtalet mellan Stockholm och Port Edward.

Offensiv

Coronakrisen: Kapitalismen kostar liv

Per Olsson

Offensiv 8/4 2020

Nedskärningar och marknadsstyrning av vården tillsammans med bristande eller inga beredskapsplaner- och -lager har kostat liv och hämmat smittbekämpningen (Foto: Public Service International / Flickr CC).

Coronakrisen har avslöjat kapitalismen. På ett brutalt sätt har de skador som nyliberalismen orsakat samhället framträtt. Nedskärningar och marknadsstyrning av vården tillsammans med bristande eller inga beredskapsplaner- och -lager har kostat liv och hämmat smittbekämpningen. Till det ska läggas att regeringar och myndigheter världen över alltför länge underskattade smittorisken och väntade med åtgärder för att inte äventyra ”business as usual”.

I tisdags morse hade antalet smittade i världen ökat till 1,32 miljoner människor och 74 087 människor har dött, enligt nyhetsbyrån Reuters den 7 april. I Sverige fortsätter kurvan över antalet smittade och döda att stiga snabbt uppåt och ytterst allvarligt är att smittan fortsätter att spridas på landets äldreboenden, särskilt i Stockholmsregionen.

Det var när smittan fick spridning på Spaniens äldreboenden och vårdhem, varav de flesta är underbemannade och två av tre är i privat regi, som antalet infekterade och döda började öka i en mardrömslik takt.

Den akuta bristen på skyddsutrustning är global och förvärras av marknadens kaos och vinstjakt som exempelvis fått priset på ansiktsskydd att nära tiodubblas. Den nationalistiska

huggsexa som följt, istället för den globala samordning och koordinering som krävs, har inneburit att skyddsutrustning auktioneras bort till högstbjudande, vilket särskilt drabbar fattiga människor och länder.

”Vid flera tillfällen har färdiga beställningar till länder köpts upp av andra eller beslagtogs innan de nått sitt mål. Redan lastade fraktflyg har tvingats lasta av när de inte fått tillstånd att lyfta”, rapporterade Sveriges Radio i början av veckan.

Enligt det italienska läkar- och tandläkarfacket FNOMCeO skulle de flesta av de mer än 80 läkare som har dött i coronavirus levt idag om de haft adekvat skyddsutrustning.

– Hemtjänstpersonal arbetar hos coronasmittade äldre oskyddat, varnade läkaren Lotta Grönwall Lindholm i *Expressen* den 4 april efter att vårdcentralens hemsjukvårdsteam vid ett besök hos en patient som misstänkts vara smittad samtidigt ”träffat personal från hemtjänsten på plats – utan skyddsutrustning”.

I förra veckan lades ett skyddsstopp i hemtjänsten i Kiruna när personal fick jobba utan skyddsutrustning hos en brukare vars anhörig hade coronasyntom (att personen var smittad bekräftades senare). Motvilligt gick cheferna med på att brukaren tillfälligt flyttades till ett annat boende och Arbetsmiljöverket hävde stoppet.

Men nu har två anställda på hemtjänstens larmcentral i Kiruna insjuknat och Kommunals huvudskyddsombud överväger att göra en anmälan mot kommunen. Även på Östra sjukhuset i Göteborg lades ett skyddsstopp i förra veckan av fackförbundet Kommunal. Efter löften om åtgärder hävdes skyddsstoppet.

Skyddstopp är ett av de få lagliga medel som skyddsombud och facken kan använda om de anställdas liv eller hälsa är i omedelbar fara. Men i detta nödläge kan även arbetsvägran bli nödvändig för att skydda liv och hälsa.

S-MP-regeringens strävan att utnyttja krisen för att ge sig själv större makt och befogenheter måste kraftigt avvisas. Toppstyrning och speciallagar som i hög grad minskar det demokratiska utrymmet är ett hinder för den totala omställning som krävs och som inte kan göras utan demokratisk kontroll och styrning från anställda, fack och andra berörda organisationer.

Inte bara högerpartiernas ungdomsförbund (Muf, Cuf, Luf och KDU) har anledning att känna stor oro över att ”Socialismen gror i skuggan av coronakrisen”, vilket var rubriken på deras gemensamma debattartikel i *Aftonbladet*.

Under krisen har regeringen och högerpartierna tvingats genomföra åtgärder som går på tvärs mot den egna politiken som exempelvis att öka stödet till kommuner och regioner, ordna fler intensivvårdsplatser, ge högre lön till vårdanställda, öppna a-kassan och ta bort karensdagen. ”För Socialdemokraterna kommer det att bli mycket svårt att backa ur den expansiva krispolitiken när staten nu får en större roll i ekonomin”, skrev Viktor Barth-Kron i *Expressen* den 5 april.

Men Socialdemokraterna, såväl som övriga partier, och kapitalisterna kommer att försöka backa tillbaka till åtstramning så fort tillfälle ges – alla kommer de att sträva efter att övervältra krisens alla kostnader på arbetarklassen. Sant är dock att detta blir mycket svårt och även omöjligt till följd av det motstånd som detta kommer att möta i form av en kamp som fått extra kraft från den förändrade medvetenhet och antikapitalism som gror i krisen. Mer än något annat visar dagens kris på behovet av socialistisk omvandling – att kapitalismen sätts i karantän.

USA: Dagens vårdkris en följd av kriminell politik

Erin Brightwell, Socialist Alternative

Offensiv 8/4 2020

Den akuta bristen på skyddsutrustning är ett internationellt fenomen som gör sig dödligt påmind i USA (Foto: DFID – UK Department for International Development / Flickr CC).

Från Kina till Europa och New York har coronakrisen belastat sjukvårdssystemen till bortom brytpunkten. Patientvårdsjobb i sjukhusen är nu mer riskabla och stressfyllda än vad arbetare någonsin hade kunnat tro.

När detta skrivs (den 4 april) är rapporterna från New Yorks sjukhus fruktansvärda: arbetare får ett set av skyddsutrustning som ska användas hela ens skift, där vissa får nöja sig med sopsäckar. Arbetare tvingas till extremt farliga arbetsförhållanden utan vila och akutavdelningar kollapsar under trycket då de inte har något effektivt sätt att separera kända fall från de som väntar på provsvar.

Det är inte förvånande att bristen på skyddsutrustning och en överbelamrad sjukvård innebär att arbetare smittas av covid-19. New York Times rapporterar att över 200 arbetare på ett stort sjukhus i New York har smittats, och två sjuksköterskor i staden har dött av covid-19.

Den kriminella passiviteten från i första hand Trumpadministrationen och i andra hand hela det politiska etablissemanget är direkt ansvariga för bristen på skyddsutrustning och avsaknad av vårdplatser när viruset nu väller fram.

År 2019 genomförde Trumpadministrationen faktiskt ett större test över vad som kunde hända under en epidemi. Rapportutkastet från övningen pekade på potentiella förberedelseproblem för sjukvården, däribland i att få tillräckligt med skyddsutrustning till sjukhusen.

Bristen på skyddsutrustning var förutsägbar, men ändå vägrar Trumpadministrationen fortfarande att vidta de nödvändiga åtgärder som krävs för att bemöta problemet: att förstärka den medicinska utrustningsindustrin och snabbt öka produktionen med en koordinerad plan för att distribuera varorna till de hårdast drabbade områdena.

Regeringens långa och misslyckade sökande i att bygga upp ett lager av relativt billiga, portabla och lättanvända ventilatorer visar på katastrofen i att förlita sig på den privata industrin i att försäkra samhället med avgörande sjukvårdsutrustning.

År 2010 hade regeringen ett kontrakt med ett företag för att bygga tiotusentals nya ventilatorer i händelse av den sortens pandemi vi nu är ställda inför. Två år och många miljontals skattedollar senare köptes ventilatorföretaget upp av en större firma som fimpade projektet, förmodligen eftersom de nya ventilatorerna skulle ha underminerat moderbolagets existerande produktsortiment.

Till sist tecknades ett nytt kontrakt med det nederländska bolaget Philips, som nu producerar och säljer en dyrare kommersiell variant av den enklare maskinen som de har utvecklat för det statliga lagret. Philips har fortfarande inte levererat en enda ventilator till regeringen, men den kommersiella varianten säljs för över 50 000 kronor mer än innan coronakrisen. Under kapitalismen går vinsterna först, även före livräddande sjukvårdsutrustning.

Sjukvårdsarbetare vill desperat få disponibla N95-masker (som har skyddsklass FFP2), standardmunskyddet som kan filtrera små partiklar inklusive virus. Sjukhus ber inte bara om donationer av dessa masker från organisationer som kan ha ett större lager tillhands, utan ber även vanliga individer att kolla sina garage och ta med sig alla oanvända munskydd de har. Sjuksköterskor har på sociala medier bett folk om munskydd.

I hela landet syr en bataljon av hemmahantverkare tygmunskydd, som inte är lika bra som N95-masker eller kirurgiska masker men fortfarande ger ett visst skydd, och distribuerar dessa till den sjukvårdspersonal som behöver dem. Samtidigt har utropspriset för N95-masker ökat rejält i pris och en stor grupp ”entreprenörer” har helt plötsligt dykt upp för att erbjuda sjukhus dessa varor och gör stora profiter på varje avtal.

I många fall försöker sjukhusledningen att dölja problemen med brist på skyddsutrustning och infektionskontroller, där arbetare hotas om de pratar med media. I åtminstone två fall har första-linjearbetare inom sjukvården blivit av med jobbet för att ha avslöjat bristerna. Kaiser, ett enormt sjukvårdskonsortium med högkvarter i Kalifornien, sa åt arbetare att det inte var tillåtet att ha på sig sin egenproducerade skyddsutrustning, ett steg arbetare tvingades ta när de inte fick någon skyddsutrustning av arbetsgivaren.

Sjukvårdsarbetare svarar med att stå upp mot sjukhuscheferna och Trumpadministrationen. Sjuksköterskor har haft protester utanför sina sjukhus (där de har upprätthållit social distansering), kämpat för rätten att iklä sig sin egen skyddsutrustning under arbetstid i Kalifornien och för rätten till att ha adekvat skyddsutrustning i New York.

Sjuksköterskefacket leder kampen att upprätthålla vetenskapligt lämpliga standarder för infektionskontroller, medan sjukhusadministratörer och CDC [motsvarande Folkhälso-myndigheten] sänker kraven istället för att ansluta sig till facken för att tvinga regeringen och delstatsregeringar att lösa skyddsutrustningsbristen.

Sjukvården i USA var i kris för miljontals oförsäkrade och underförsäkrade redan innan coronakrisen slog till. Pandemin har på ett fruktansvärt sätt avslöjat den totala oförmågan för

den kapitalistiska sjukvården att tillmötesgå de behov som patienter, arbetare och samhällsgrupper har i ett nödläge.

Nu mer än någonsin behövs det ett förstatligt medicinskt utrustnings- och sjukvårdssystem, styrt demokratiskt av arbetare och patienter som gynnar hela samhället istället för fåtalets profiler.

”Vi vägrar dö för Wall Street”

Arbetare i USA har under de senaste dagarna och veckorna bedrivit en heroisk kamp mot sina bossar – från Instacartanställdas strejk för högre lön och ökad säkerhet till sjukvårdsanställdas kamp för skyddsutrustning.

Alla arbetare har rätt till en trygg arbetsplats – ingen ska tvingas välja mellan inkomst och trygghet. Arbetare har rätt att strejka och arbetsvägra, och vi bör organisera oss med krav på att vägra gå tillbaka till jobben innan smittspridning har hejdat och skydds- och säkerhetsåtgärder är vidtagna.

Arbetsgivarna kommer att fortsätta sätta vinsten först – vi måste ta initiativ till bildandet av arbetarkommittéer som tar kamp för att skydda de anställda på jobbet. Arbetare och fack måste förkasta varje försök till att upphäva gällande av kollektivavtal och attack mot rätten att bilda fackföreningar.

Vi måste också kräva ”risktillägg” till alla samhällsnödvändiga anställda, som åtminstone bör få betalt en och en halv gång lönen under pandemin. Därför har Socialist Alternatives startat namnlistan *We Won't Die for Wall Street* (Vi vägrar dö för Wall Street).

Rent Strike 2020 (Hyresstrejk 2020) är en hyresstrejkrörelse som samlar ett stort antal organisationer, bland annat Socialist Alternative.

Rent Strike 2020 kampanjar för kravet på hyres- och lånebetalningsstopp under pandemin. Om inte det kravet infrias kan en masshyresstrejk inledas den 1 maj.

Redan har flera miljoner sagt sig vara beredda att hyresstrejka.

Vi behöver kämpa inte bara för nödatgärder under pandemin, men också för ett alternativ till detta sjuka system – för en socialistisk värld i vilken samhällets och de stora företagens resurser är demokratiskt ägda och planerade på ett vettigt och hållbart sätt – för våra behov istället för deras vinster.

Låt oss visa miljardärerna att vi inte kommer att dö för Wall Street.

Calvin Priest, Socialist Alternative (ISA:s sympatisörer USA)

Säkra försörjningen av läkemedel

Johan Sand, narkos- och intensivvårdssjuksköterska

Offensiv 8/4 2020

Allt eftersom vårdavdelningar och inte minst intensivvårdsplatser börjar fyllas på av covid-19-patienter ökar förbrukningen av sjukvårdsmateriel. En kritisk punkt är läkemedelsförsörjningen.

I Stockholm har antalet intensivvårdsplatser mångdubblats de senaste veckorna för att klara den väntade anstormningen av svårt sjuka covid-19-patienter. Intensivvård är en mycket materielkrävande del av sjukvården. Det gäller inte minst läkemedel. Det har redan larmats om brist på det vanligaste narkosmedlet inom intensivvården, propofol.

Eftersom covid-19 är en sjukdom som ger luftvägssymtom blir behovet av respiratorer för att ta över och understödja andningen hos de svårast sjuka extra stort.

Respiratorbehandling förutsätter att patienten är nedsövd för att tolerera behandlingen, och för detta används ofta narkosmedlet propofol. När antalet respiratorbehandlade patienter ökar, ökar också förbrukningen av propofol.

Redan innan coronakrisen var läkemedelstillgången osäker för akutsjukhusen. De senaste åren har präglats av ständigt återkommande restnoteringar av vanliga läkemedel. Sjukhusapoteken har inte kunnat leverera de läkemedel som har beställts, utan istället restnoterat, det vill säga skjutit upp leveranser till när de beställda läkemedlen åter finns tillgängliga. Inga av de flera olika konkurrerande apoteksbolagen har några stora lager, inte ens av de vanligaste läkemedlen. Ett lager är ur ett företagsekonomiskt perspektiv en stor mängd inköpta och betalda varor som inte säljs, det vill säga uteblivna intäkter. För att maximera sin vinst försöker de olika apoteksbolagen därför ha så små lager som möjligt.

Före 2009 hade det statliga Apoteksbolaget ansvaret för att upprätthålla ett krislager av läkemedel, utöver att tillhandahålla läkemedel till sjukhus och vårdinrättningar. Men 2009 avreglerades apoteksmarknaden och det gamla statliga Apoteksbolaget styckades upp och såldes delvis ut.

Motiveringen var att den konkurrens som följde av avregleringen skulle sporra de olika apoteksbolagen att finna billigare underleverantörer och pressa ner priserna. Resultatet har istället blivit återkommande brist på även mycket vanliga läkemedel.

Nu har bland annat Moderaterna uttalat krav på att staten ska ta över ansvaret för läkemedelsförsörjningen, utan att minnas att det var de själva som avreglerade den. De har givetvis rätt i sak: alla utom vinstjagande apoteksbolag tjänar på att distributionen sker inom ramen för offentligt ägande.

Det går inte att kontrollera det man inte äger, och anser man att läkemedel är samhällsviktiga blir följden att all distribution av läkemedel måste centraliseras. I förlängningen gäller detta även forskning och produktion av läkemedel, alltså hela läkemedelsbranschen.

Proletären

Sjuk i corona – en klassfråga

Alesandra Nylund

Proletären 7/4 2020

Personer med låg socioekonomisk status har ökad risk för att exponeras för smitta och är mer mottagliga eller sårbara för att infektionen ska leda till allvarlig sjukdom. Det hävdar den norske forskaren Svenn-Erik Mamelund som får medhåll från svenska forskare.

Enligt Folkhälsomyndigheten är hög ålder, särskilt i kombination med sjukdomar som diabetes, högt blodtryck, hjärt- kärlsjukdom eller lungsjukdomar, överrepresenterade bland de hittills svåraste fallen av Covid-19. Men är du lågutbildad eller har låg inkomst riskerar du att drabbas hårdare av coronaviruset än andra grupper i samhället.

Svenn-Erik Mamelund är forskare i kulturgeografi och demografi med 25 års erfarenhet av att studera pandemier. Han menar att det sociala och klassmässiga perspektivet ofta saknas när smittspridning diskuteras.

– Våra preliminära resultat visar att ju lägre din inkomst och utbildning är, desto högre är risken för allvarlig sjukdom och död i pandemissituationer, säger Svenn-Erik Mamelund till norska tidningen *Klassekampen*.

Låginkomsttagare och personer med låg utbildningsgrad löper större risk att drabbas av till exempel kronisk lungsjukdom (KOL), cancer och diabetes typ två, än personer med högskoleutbildning. De drabbas också hårdare av hjärt- och kärlsjukdomar och har generellt sett sämre hälsa och immunförsvar.

Det finns därför mycket bevis på att coronaviruset kommer att vara farligare för dem än för den mer resursstarka delen av befolkningen, enligt Svenn-Erik Mamelund.

Peter Allebeck, professor i socialmedicin vid Karolinska institutet, menar att låg socioekonomisk status ofta hänger samman med en rad olika riskfaktorer.

– **Riskfaktorer kan vara** till exempel trångboddhet och att man måste resa kollektivt där man trängs med andra. Personer med låg socioekonomisk ställning i samhället röker mer och drabbas oftare av sjukdomar, säger Peter Allebeck till Proletären.

– Det är dock grupper som lever antingen på marginalen, i till exempel härbärgen, fängelser eller i extrem trångboddhet, eller grupper som inte nås av information som är i särskilt hög risk.

Peter Allebeck tror att låginkomsttagares utsatthet främst kommer att visa sig genom ekonomiska sekundäreffekter, snarare än medicinska.

– Det handlar om att man blir arbetslös, eller att ens inkomst uteblir. I arbetaryrken är en stor del timanställda eller tillfälligarbetande. Så de stora klassmässiga effekterna kommer vi kanske få se längre fram, menar Peter Allebeck.

En annan orsak till att låginkomsttagare och personer med låg utbildningsgrad löper större risk vid epidemi- och pandemisationer kan vara att många är mindre medvetna om hälsoråd från myndigheterna. Det kan handla om okunskap, brister i språket eller dålig tillgång information.

Enligt Svenn-Erik Mamelund är en annan stor riskfaktor att människor med låga inkomster ofta har arbetaryrken där de möter många människor och tvingas arbeta i potentiellt smittsamma miljöer. När spanska sjukan härjade för drygt 100 år sedan var det först och främst människor i arbetaryrken som smittades.

– Vi tror att det var för att de hade mycket kontakt med kunder och bodde under trånga förhållanden, säger han till Klassekampen.

Men det handlar heller inte bara om yttre förhållanden. I USA har frivilliga utsatts för olika influensavirus, bland annat Covid-19, i forskningssyfte. Då har man kunnat se att personer med låg inkomst och utbildning blir både smittade och insjuknade snabbare vilket indikerar att immunförsvaret i lägre klasser är sämre.

– Det kan bero på ekonomisk och social stress, negativa händelser och eventuellt även på rökning, menar Svenn-Erik Mamelund.

Folkhälsomyndigheten uppmanar människor att undvika smittsamma situationer och arbeta hemifrån. Men arbetaryrken kan sällan utövas hemifrån och därför löper arbetare även större risk att utsättas för smittan.

Bo Burström, överläkare och forskare i socialmedicin, menar att personer i arbetaryrken både kan ha ökad risk för att exponeras för smitta och att de kan vara mer mottagliga eller sårbara för att infektionen ska leda till allvarlig sjukdom.

– I det första fallet kan det bero på vilket jobb man har. I kontaktyrken där man möter många människor kan det vara större risk. I det andra fallet kan det bero på underliggande sjukdomar

och på sämre allmänt hälsotillstånd och motståndskraft mot virusinfektionen, säger han till Proletären.

Försvara demokratin – även i coronatider

Anders Carlson

Proletären 9/4 2020

Regeringens föreslagna snabbslag om att kunna styra via dekret riskerar att göra det mer acceptabelt att tulla på demokratin. Istället borde de använda sig av Förfogandelagen, för att omedelbart säkra den svenska sjukvårdens behov av skyddsutrustning och sjukvårdsmateriel.

Coronakrisen avslöjar obarmhärtigt den globala kapitalismens bräcklighet. Den gränslösa marknaden har gjort samhället sårbart för kriser av detta slag och marknaden duger definitivt inte till för att bekämpa dem.

Detta faktum illustreras bortom alla tvivel våren 2020. Den tidigare så unisona lovsången till globalism och fria marknadskrafter ersätts i land efter land av mer eller mindre drastiska statsinterventioner och nationell politik, där den inhemska kapitalismens väl och ve sätts i förgrunden.

I ett internationellt perspektiv har Sverige stuckit ut i coronakrisen. Medan de flesta andra länder, bland dem våra grannländer, infört undantagsliknande förhållanden, som gjort det olagligt för människor att utan giltig anledning vistas utomhus och i grupp, så har Sverige skickat fram statsepidemiologen Anders Tegnell och hans kollegor, som med beundransvärd envishet förmanat oss att ta ett eget ansvar för att förhindra smittspridningen.

Kampen mot smittan har i huvudsak förts på frivillighetens grund, inte på tvångets, vilket är sympatiskt.

Frågan är hur långt frivilligheten räcker. Vad händer när människor blir så kollriga av självvald karantän och välmenande hygienråd, att de inte längre klarar av den eftersträvade sociala distanseringen? Människor är trots allt och i grunden sociala varelser.

Frågan bekymrar uppenbarligen regeringen Löfven, som i förra veckan presenterade ett snabbframtaget förslag till extraordinär lagstiftning. Enligt det nya lagförslaget skall regeringen ges rätt att styra via dekret, utan att behöva ta den omständliga vägen vi riksdagen. Det är så nära ett undantagstillstånd man kan komma.

Propån kan synas befogad. Kampen mot coronasmittan kan komma att kräva snabba och drastiska beslut och då är måhända demokratin, såsom den tillämpas i Sverige, inte det optimala styrelseskicket. Men stopp ett tag! Skall verkligen coronapandemin, om än så allvarlig, få påverka styrelseskicket, om än bara (eller till att börja med) under tre månader? Vi anser inte det.

Den demokrati vi känner, den borgerligt liberala, är visserligen inskränkt, men den utgör den bästa ramen för arbetarklassens kamp och den måste därför försvaras mot varje inskränkning. Regeringens undantagslagstiftning verkar i icke demokratisk riktning och även om den inte är avsedd som permanent, så innebär den en permanent förskjutning av vad som kan anses demokratiskt acceptabelt. Vad kommer då i nästa kris? En uppluckring av mötes- och demonstrationsfriheten?

Regeringens snabbslag, som är mer än lovligt luddig och lös i hullet, har fått bannor av såväl Lagrådet som av riksdagsoppositionen. När detta skrivs är det oklart vad som händer med den. Men grundtipset är att regeringen följer Lagrådets rekommendationer och att en bred riksdagsmajoritet sedan röstar ja till en modifierad undantagslag.

De borgerliga partiernas kritik är inte principiell, bara taktisk. Ta till exempel Jimmie Åkesson, som senkommet sällat sig till kritikerna. För bara fjorton dagar sedan kritiserade han istället regeringen för att inte vidta tillräckligt drastiska åtgärder, som att stänga alla för- och grundskolor. Att en sådan åtgärd vore olaglig viftade Åkesson då bort som oväsentligt. Det skulle pekats med hela handen.

Man kan dra mer eller mindre drastiska slutsatser av det som nu utspelar sig. I en ledare i tidningen Arbetet (6/4) påminner chefredaktören Martin Klepke dramatiskt om den tyska fullmaktslag som våren 1933 gav Hitlers minoritetsregering rätt att styra via dekret, en lag som antogs med den liberala och konservativa borgerlighetens stöd. Det var denna lag som lade grunden för den nazistiska diktaturen.

Det är en långtgående parallell, vilket Klepke medger, men den är inte helt gripen ur luften. Åtminstone inte i EU som inkluderar figurer som Victor Orban i Ungern, som med corona-krisen som förevändning infört dekretstyre på obestämd tid. Och den är inte heller helt irrelevant i Sverige, där det näst största partiet har Orbans nationalkonservativa, auktoritära regim som högsta föredöme.

Vi tror inte för ett ögonblick att Stefan Löfven har för avsikt att gå i Victor Orbans fotspår. Genom den extraordinära lagen vill Löfven bara öka effektiviteten i kampen mot coronapandemin, på demokratins bekostnad. Men här gäller det att inte släppa någon djävul över bron. När det i kristider blir acceptabelt att tulla på demokratin väntar större faror runt hörnet.

Tro nu inte att vi är motståndare till alla drastiska åtgärder i krisen eller ens till undantagslagstiftning. Här i Sverige finns till exempel sedan andra världskriget Förfogandelagen, som ger staten rätt att i krig och krigsliknande kriser beslagta privat egendom för att säkra folkförsörjningens behov. Lagen reviderades 1978 och kan omedelbart sättas i funktion. Den enda begränsningen är att åtgärden måste godkännas av riksdagen inom en månad.

Förfogandelagen ger möjlighet att omedelbart säkra den svenska sjukvårdens behov av skyddsutrustning och nödvändigt sjukvårdsmateriel. Genom dikterad omställning av produktion. Men också genom rekvisition.

Det svenska meditekföretaget Getinge AB, med fabrik i Solna, är till exempel storproducent av respiratorer. Årstakten har nyligen höjts till 16.000 maskiner, varav de flesta går på export. Det har vi inget att invända mot. Också Italien och Spanien behöver respiratorer. Men staten bör rekvirera det antal respiratorer som behövs i svensk sjukvård, oavsett ingångna affärskontrakt. Folkhälsan måste gå före profiten.

Och givetvis bör den pressade sjukvårdsfronten samordnas och effektiviseras genom att privatsjukhus och privata vårdföretag inkorporeras med den allmänna sjukvården. Genom statliga tvångsförvaltning. Här borde det kanske rentav stiftas en retroaktiv snabblag som förbjuder privatisering av offentlig vård. Med Stockholms finansregionråd Iréne Svenonius (M) som första brottsling att äntra skranket.

Vi säger nej till alla inskränkningar av demokratin. Men är odelat för alla samhällsnyttiga inskränkningar i den privata äganderätten.

Madame Corona och solidaritetstanken

Sven Wollter

Proletären 10/4 2020

Tänk om coronapandemin gör oss solidariska igen?

Man lär sig mycket nytt i dessa tider.

Ord man bara såg glida förbi i sitt tidigare liv. Men när detta liv så brutalt visar upp sin svarta obeständighet tycks vi plötsligt börja se varandra med nya ögon. Se våra bräckligheter och måhända också våra styrkor.

Bra.

Lyssnade på radion. En kvinna med mjuk röst och vänlig nyfikenhet intervjuade en glad ung dam från restaurangbranschen som just tvingats bort från sitt jobb. Liksom så många andra människor från när och fjärran.

Då kom snacket förstås in på facket och det nya fräscha regeringspaketet som garanterar 11.000 kr/mån och flickan klargjorde att nu skulle hon minsann sno på och ansluta sig. Helst innan mars månad var till ända.

- Varför har du inte gjort det tidigare?

- Nä, men varför det? Det fanns ju jobb hela tiden. Och nya krogar överallt. Fick man gå från ett ställe hittade man snabbt ett nytt. Inga problem. Men nu vete katten...

Det stod helt klart att denna unga människa svalt den moderata kampanjen mot facket med hull och hår, utan att reflektera. Och eftersom någon motrörelse från sossehåll varit svår att upptäcka får man inte förvåna sig över att ungt folk inte ens snuddat vid tanken på att gå med.

Själve Thorwaldsson talar om facket främst som en försäkringsinstitution och det vet vi ju att ungt folk är måttligt intresserade av försäkringar. Herregud, själv har jag bara hemförsäkring. Och jag är 86... Men facket har jag varit med i sedan 1957, när jag gått ut scenskolan och skulle pröva fria livet.

Och det skall alla veta att det var ont om jobb redan då. Men inte var det anledningen till att jag gick med. Nej det var av stolthet. Nu först var jag skådespelare på riktigt. Det var av stolthet över att tillhöra en yrkesgemenskap där man försökte värna om varandra.

Solidaritet var ordet.

Solidaritet.

Idag hjälper jag dig, i morgon hjälper du mig. Och tillsammans kämpar vi för bättre villkor för oss alla.

Men för all del, i dessa dagar kan ordet solidaritet faktiskt ringla ur munnen också på sånt folk som Kristersson, Åkesson och Busch. Inte var och en för sig längre, med privata bankkonton, utan nationell sammanhållning.

Och så tittar vi bort när ABB och andra storheter varslar om miljardutdelningar till aktieägarna. Miljarder till de behövande i Djursholm och Saltsjöbaden.

I samtalet försökte intervjuaren lite försiktigt leda in den arbetslösa flickan på solidaritetstanken och ordet nämndes också, även om rösten var svag. Svaret blev en förvirrad paus.

Tydligen fanns ingen koppling mellan ordets innebörd och hennes egna akuta situation. Det gällde enbart stålar. Så jävla sorgligt. Begripligt men sorgligt.

Och vi får skylla oss själva. Vi har låtit dödgrävorna på högerkanten dominera politiken så länge nu, att grunderna för samhällskontraktet övergått till att enbart handla om pengar.

Om madame Corona kan vända på detta så skall hon ha tack. Om hon kan få upp folks ögon för den sjuka kapitalismen skall hon få en kram och en kyss - i nacken.

Bara hon inte vore så grym.

Vårdförsämringar kan vara brottsligt – Proletären listar fem politiker som borde straffas

Janne Bengtsson

Proletären 13/4 2020

De chefer och politiker som beslutar om sämre skyddsutrustning för den vårdpersonal som arbetar i coronakrisens centrum, kan bli föremål för rättslig prövning. Det menar Tommy Iseskog, expert på arbetsrätt och arbetsmiljö. Proletären listar fem av politikerna som borde ställas inför rätta.

Larmen från läkare och sköterskor duggar nu tätt: vi saknar nödvändig skyddsutrustning. I förra veckan intensivvårdades två läkare och tre sköterskor i Stockholmsregionen för smitta de dragit på sig när de vårdat coronasjuka patienter.

Det är arbetsgivarens ansvar att se till personalens arbetsmiljö är säker, i det här fallet att de som arbetar i vården har relevant skyddsutrustning. Men ansvaret faller också på de politiker som sätter ramar och fattar de beslut som cheferna i verksamheten har att förhålla sig till.

– **Att vara ansvarig** innebär enligt arbetsmiljölagen ytterst att ha ett straffansvar, säger Tommy Iseskog i SVT Aktuellt. Man kan få fängelse. Om politiker fattar beslut om en viss typ av skyddsutrustning i en viss situation, då kan det straffrättsliga ansvaret ligga på politikerna.

– Jag tror att vi kommer att få se att arbetsgivare hamnar inför domstol [när coronapandemin är över]. Kanske blir till och med politiker åtalade.

Den svenska folkhälsomyndigheten och regionerna har dragit ner på kraven om vilken skyddsutrustning vårdpersonalen behöver. En neddragning som går tvärt emot de rekommendationer som bland annat världshälsoorganisationen WHO ställt upp.

I Sverige sägs nu att personal som behandlar sjuka i covid-19, inte behöver heltäckande skyddskläder och andningsmask.

Enligt Tommy Iseskog är kraven på skyddsutrustning långtgående och det ska finnas en stor säkerhetsmarginal.

– Vi pratar om en situation där det finns en fara för liv, och då bör man definitivt ha en väldigt bred marginal när det gäller den personliga skyddsutrustningen, säger Tommy Iseskog till Aktuellt. Att personalen efterfrågar mer skydd är något väldigt ovanligt på svensk arbetsmarknad.

Överläkaren Johan Styrud är ordförande i Stockholms Läkarförening, och en av dem som oroar sig för situationen. Både för personalen och patienterna: om vårdpersonalen saknar ordentlig skyddsutrustning kan det i förlängningen drabba patienterna som inte får den vård de behöver.

– Det vore extremt hemskt att bli sjuk själv. Man förväntar sig ju att arbetsgivaren har fullgoda skydd, sade Styrud i SVT Agenda. Den största risken är att personalen känner otrygghet och inte vågar göra det som är rimligt. De kanske inte vågar gå in till patienten i den omfattning de behöver.

FEM FULA FISKAR

Proletären listar här nedan fem av de många politiker som borde ställas inför rätta för sabotage mot välfärd, sjukvård och krisberedskap.

Fredrik Reinfeldt (M)

Som statsminister 2006-2014 var Reinfeldt, 54, ytterst ansvarig för de enorma skattesänkningar som gynnade redan rika och höglönlade och som urholkade både välfärden och krisberedskapen, inte minst inom sjukvården. Skatterna sänktes med 140 miljarder och stora delar av vården privatiserades med katastrofalt resultat.

Göran Hägglund (KD)

Som socialminister var Hägglund, 61, ansvarig när Apoteksmonopolet avskaffades 2009. Med det försvann även Sveriges beredskapslager av medicin och skyddsutrustning. Hägglund litade helt och förgäves på marknaden, och det drabbar hårt just nu. Gudstroende Hägglund har senare gjort avbön för sina misstag – tyvärr hjälper inte det.

Irene Svenonius (M)

Som finansborgarråd har Svenonius, 52, under under flera år konsekvent rustat ner sjukvården i Stockholm till förmån för privata alternativ. Svenonius är ansvarig för katastrofbygget Nya Karolinska som kostar över 60 miljarder och för att mitt under coronapandemin ha sålt ett sjukhus till bäste vännen, grannen och partivännen Filippa Reinfeldts bolag.

Lena Hallengren (S)

Som socialminister är Hallengren, 46, ansvarig för att vårdpersonalen får den skyddsutrustning den behöver. Hon vägrar lyssna till oroad och underbetald vårdpersonal, som aktivisterna i Undersköterskeupproret, och överpröva eller ens ifrågasätta de beslut som folkhälsomyndigheten fattat, stick i stäv med WHO:s riktlinjer och personalens krav.

Oscar Sjöstedt (SD)

Kunde lika gärna handlat om Jimmie Åkesson. För fem år sedan var Sverigedemokraterna motståndare till vinster i välfärden, men sedan partiet uppväktats av privata vårdbolag ändrade partiet på inrådan av Sjöstedt, 39, sin linje. SD säger en sak men gör en annan. De pengar och resurser som hade behövts i vården nu, går istället till aktieägare i vårdbolagen.

Revolution

"Jag är fruktansvärt arg på att vi var så oförberedda" – ett brev från en arbetare i äldreomsorgen

Revolution 10/4 2020

Detta är ett brev vi fått in från en arbetare i äldreomsorgen. Texten talar för sig själv.

Spridningen av COVID-19 bland sjukvårdspersonal och de som arbetar inom äldreomsorgen är extremt alarmerande och ett direkt hot mot våra liv. Jag arbetar för närvarande på ett LSS-äldreboende och just nu har vi ett bekräftat fall av COVID-19 och misstänker att alla andra brukare är positiva för COVID-19. Vi kan bara arbeta med antaganden eftersom det inte finns några tester tillgängliga för andra i huset.

Bekräftelserna kom dagar efter att de anställda arbetat utan skyddskläder och visir. Denna vårdslöshet beror på att ledningen inte trodde att COVID-19 skulle nå vår arbetsplats. De sa faktiskt till arbetarna att det är mycket osannolikt att någon skulle vara positiv för COVID-19 – ända tills vi fick ett samtal senare samma dag som bekräftade det motsatta.

Efter att ha vetat att alla i huset kan ha drabbats av viruset får vi nu besked om att vi måste spara skyddsutrustning, att vi inte behöver bära munskydd runt brukarna utan att ett visir räcker. Och ännu värre: de säger att arbetare som utsatts för COVID-19 inte kommer att

testas. Vi har ingen aning om något mildt symptom kan vara ett virus eller om det kan smitta våra familjemedlemmar. Detta är helt oacceptabelt!

Mina kollegor har sagt till mig att de är rädda för sina liv eftersom de själva är i riskgrupper eller har familjemedlemmar hemma som är i riskgrupper. Själv är jag fruktansvärt arg på att vi var så oförberedda, trots att vi hade en månads varsel för att bli förberedda. Jag är också arg på att denna brist på beredskap och detta slarv med äldres liv bidrar starkt till den snabba ökningen av COVID-19 på äldrehem. I Stockholm är idag 3 av 4 äldrehem smittade av COVID-19 och det innebär fler dödsfall. Här i Västra Götaland utvecklar vi samma mönster.

Vi arbetare inom äldreomsorgen är inte någon kanonmat åt chefer, politiker och kapitalister. Vi är de som tar hand om äldre och sjuka, och vi kämpar för att förbli friska själva. Vi förtjänar stora risktillägg på lönen för att vi riskerar våra liv – och gott om skyddsutrustning. Alla vårdarbetare måste få tillgång till tester för att se om de är positiva för COVID-19. Kom inte och säg att det inte finns pengar! År av privatiseringar av äldreomsorgen har lett till att man ständigt försöker spara in och istället sätter patientsäkerhet och arbetares säkerhet sist. Anders Tegnell säger att vi har världens bästa sjukvårdssystem, men här kämpar vi arbetare för att rädda liv och begränsa smittan med hemgjorda visir!

Som arbetare i LSS äldreomsorg, medlem av Kommunal och Revolution, stöder jag Revolutions kampanj och krav på att ställa #livförevinst i kampen mot pandemin.